

عنوان مقاله:

تحلیل حساسیت روش های هیدرولیکی نسبت به روش های تامین اطلاعات هیدرومورفولوژیکی برای تعیین نیاز محیط زیستی

محل انتشار:

مجله آب و فاضلاب، دوره 26، شماره 97 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

علیرضا شکوهی - دانشیار گروه مهندسی آب، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

در این مقاله به اهمیت استفاده از روشهای هیدرولیکی در تعیین جریان محیط زیستی پرداخته شد. روش هیدرولیکی برای تعیین نیاز محیط زیستی وابسته به مقاطع عرضی رودخانه است؛ ولی علی رغم استفاده گسترده، تا کنون پژوهشی در مورد ضوابط استخراج اطلاعات از این مقاطع صورت نگرفته است. در این پژوهش نشان داده شد که عمق مقاطع عرضی بر روی نتیجه حاصل از روش هیدرولیکی بسیار تاثیرگذار است. با در نظر گرفتن ماهی به عنوان گونه شاخصی زیستگاه، لازم است عمق استخراج اطلاعات از مقطع عرضی به یک متر محدود شود. دومین عامل مهم در این روش، انتخاب میزان افزایش عمق در هر مرحله یعنی کل مناسب برای استخراج مشخصات هندسی و هیدرولیکی برای توسعه منحنی دبی - محیط خیس شده است، که در این پژوهش 1 سانتی متر به دست آمد. میزان عدم قطعیت دبی محیط زیستی محاسبه شده توسط روش هیدرولیکی برای تصمیم گیری در مورد تخصیص آب در مناطق پر تنش دارای اهمیت است. ضریب مانینگ یکی از مهم ترین عوامل موثر در تعیین جریان رودخانه است. با مطالعه انجام شده در محدودهای معادل سه برابر انحراف از معیار ضریب مانینگ برای منطقه مطالعاتی ثابت شد که تاثیر این ضریب در تعیین دبی محیط زیستی در مقابل تخمین دبی رودخانه بسیار کمتر است.

کلمات کلیدی:

دبی محیط زیستی، روش هیدرولیکی، حداکثر انحنای، تحلیل حساسیت و عدم قطعیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/601642>

